

07/08/2024

Οικουμενικός Πατριάρχης: Υψώνουμε τη φωνή μας και δεόμεθα στον Κύριο του ελέους υπέρ του τερματισμού των πολεμικών συγκρούσεων

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Νέα έκκληση-δέηση υπέρ του άμεσου τερματισμού των πολεμικών συγκρούσεων και την επικράτηση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στον κόσμο έκανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος

Σε κατανυκτική ατμόσφαιρα εορτάστηκε η μεγάλη Δεσποτική εορτή της

Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, στην Πρώτη των Πριγκηποννήσων, όπου ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) χοροστάτησε, την Τρίτη, 6 Αυγούστου 2024, κατά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στη φερώνυμη Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της νήσου, η οποία εφέτος εορτάζει τα 300 χρόνια από την επανίδρυση και την εκ βάθρων ανακαίνισή της.

Παρέστη εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου των εν Τουρκία Αρμενίων **κ. Sahak Masalyan** και εκκλησιάστηκαν όμιλος Αρχόντων του Οικουμενικού Θρόνου και νέων από τις ΗΠΑ, και πλήθος πιστών.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας **ο Παναγιώτατος ευλόγησε, κατά την παράδοση, τα σταφύλια**, τα οποία μετά την Απόλυση δένειμε στους πιστούς, και αμέσως μετά τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μ. Ευεργέτου του Γένους Συμεών Σινιόσογλου, μπροστά από τον τάφο του, ο οποίος βρίσκεται παραπλεύρως του Ναού.

Στη συνέχεια, κατά το κέρασμα που προσφέρθηκε στον αυλόγυρο, η κ. Μαρία Αποστολίδου, Πρόεδρος του Δ.Σ. της Παιδοπόλεως και της Στέγης Εργαζομένης Νεάνιδος, και ο Άρχων Πριμικήριος κ. Αδαμάντιος Κομβόπουλος, Διευθυντής της Κατασκήνωσης, καλωσόρισαν με θερμούς λόγους τον Πατριάρχη. Χαιρετισμό απηύθυνε και ο Δήμαρχος Πριγκηποννήσων (Adalar) κ. Ali Ercan Akrolat, ο οποίος ωρρίτερα παρέστη στην Θεία Λειτουργία.

Η χιλιόχρονη ιστορία της Μονής

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στην εφετινή επέτειο της Μονής και συνοπτικά στην ιστορία της.

“Η σχεδόν χιλιόχρονη ιστορία της Μονής ταυτίζεται με αυτήν της νήσου Πρώτης, η οποία, άλλωστε, περιήλθε σταδιακά στην αποκλειστική κυριότητα της Μονής, μέχρι τας αρχάς της δευτέρας δεκαετίας του δεκάτου ενάτου αιώνας. Η πορεία, συνεπώς, του Πατριαρχικού αυτού Σταυροπηγίου συνεδέθη αρρήκτως με τις τύχες της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και του Γένους μας, αλλά και ευρύτερον, όπως μαρτυρούν οι διαδοχικές αλλαγές χρήσεως της Μονής.

Τι να πρωτοαναφέρουμε! Την επιθυμία του μεγάλου Πατριάρχου Ιωακείμ Γ΄, κατά την πρώτη Πατριαρχία του, να στεγάση στον χώρο της Μονής γηροκομείο για κληρικούς της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως και Αρχιερείς της ενταύθα Ιεραρχίας του Θρόνου; Ο πρωτοποριακός αυτός στόχος, έκφρασις της φροντίδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου διά τα έσχατα του βίου των διακονούντων εις αυτό κληρικών παντός βαθμού, δυστυχώς, ουδέποτε επετεύχθη, το δε κτήριο που οικοδομήθηκε επί τούτου φιλοξένησε κατά το ακαδημαϊκό έτος

1895-1896 τους σπουδαστές της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης, μέχρι της μετεγκαταστάσεώς των εις το νεόδμητον κτήριο της Σχολής, μετά τον καταστροφικό σεισμό που έπληξε την περιοχή. Την λειτουργία της Μονής ως Ορφανοτροφείου θηλέων, κατά την δευτέρα Πατριαρχία του Ιωακείμ Γ΄, επί οκταετίαν (1906-1914), κατόπιν της γενναιοδώρας χορηγίας του Μεγάλου Ευεργέτου του Γένους Συμεών Σινιόσογλου, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του οποίου ετελέσαμεν προ ολίγου, όπως κάθε χρόνο, τρισάγιον προ του παραπλεύρως της εισόδου της Μονής ευρισκομένου τάφου του; Την εν συνεχεία εγκατάστασιν εδώ μονάδος του τουρκικού στρατού, κατά την διάρκεια των τριών πρώτων ετών του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και ακολούθως, την μεταφορά εδώ από την Πρίγκηπο του Ορφανοτροφείου Αρρένων, κατά το τελευταίο έτος του πόλεμου, λόγω μεταστεγάσεως της στρατιωτικής μονάδος εις το κτήριο του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου; Την παροχή ασύλου και διαμονής σε εκατοντάδες Ρώσους αδελφούς μας, οι οποίοι κατέκλυσαν ως πρόσφυγες την Βασιλίδα των Πόλεων, μετά την έκρηξι της Οκτωβριανής Επανάστασεως; Η αγαπώσα καρδιά της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως εμερίμνησε από την πρώτη στιγμή διά τα εκ Ρωσσίας εμπερίστατα τέκνα της, τα οποία, άμα τη αφίξει των ενταύθα βρήκαν όχι μόνον στέγην, αλλά κατά την κρίσιμον περίοδον προσαρμογής μακράν της πατρίδος των έτυχαν της δεούσης περιποιήσεως και της απαιτουμένης ενισχύσεως σε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης. Η χρήσις της Μονής ως χώρου φιλοξενίας, κυρίως θηλέων ρωσσοπαίδων, τερματίσθηκε το 1925 με τον διορισμό του συμπατριώτου μας Κυρίλλου Αγαπίου του Ιμβρίου ως ηγουμένου, λόγω, δυστυχώς, της απόπειρας ιδιοποιήσεως της Μονής από μερίδα Ρώσων προσφύγων.

Παρά τις διαδοχικές αλλαγές ως προς τον τρόπον αξιοποιήσεως των εγκαταστάσεων της Μονής, διαρκής παρέμεινε στο διάβα των τριών αυτών αιώνων ο πρωταγωνιστικός ρόλος αυτής εις την εξυπηρέτησιν των πολυειδών αναγκών όχι μόνον της Ρωμιοσύνης της Πόλεως, αλλά εν γένει του ενταύθα προσωρινώς ή μονίμως διαμένοντος Ορθοδόξου ποιμνίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και κυρίως των νέων, όπως καταδεικνύει η εγκατάστασι εις την Μονήν διαδοχικώς της Ιεράς Θεολογικής Σχολής, των Ορφανοτροφείων θηλέων και αρρένων και των Ρωσίδων κορασίδων. Ίσως γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θεωρήθηκε απολύτως φυσική εξέλιξις η εδώ μεταφορά το 1952 της Πατριαρχικής Κατασκηνώσεως Παιδοπόλεως, η οποία μέχρι τότε στεγαζόταν στην Πρίγκηπο και, μία δεκαετία αργότερα, και της Στέγης Εργαζομένης Νεάνιδος, τη μερίμνη του αοιδίμου Προκατόχου μας Πατριάρχου Αθηναγόρου, εκδήλωσις και αυτό της πατρικής αγάπης του προς την νέα γενεά, την ελπίδα του αύριο.

Εμείς συνεχίζουμε εξ όλης της καρδιάς μας την ευλογία και την προστασία της Μητρός Εκκλησίας προς την Κατασκήνωσι Παιδοπόλεως, όχι μόνον επειδή αναγνωρίζουμε το αναφαίρετο δικαίωμα των νέων μας να περάσουν ωρισμένες ημέρες ξεκούρασης και αναψυχής σε αυτόν τον ειδυλλιακό τόπο μετά από ένα

κοπιαστικό σχολικό έτος, αλλά και επειδή είναι μία εξαιρετική ευκαιρία συνάντησης και συναναστροφής όλων των παιδιών της Ομογένειας της Πόλεως, αλλά και μεταξύ αυτών και των ομοδόξων αδελφών τους από άλλες κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες, όπως αυτές της Ρουμανίας και της Ουκρανίας.

Επιλαμβανόμεθα της ευκαιρίας της ιστορικής τριακοσιοστής επετείου από την επανίδρυσι της σήμερον πανηγυριζούσης Μονής μας για να αναπέμψουμε δέησι προς τον Κύριόν μας να αναπαύση μετά των αγίων και εν σκηναίς δικαίων τας ψυχάς των αοίδιμων Προκατόχων μας και των λοιπών αιμνήστων Αρχιερέων, κληρικών και λαϊκών παραγόντων, οι οποίοι συνέβαλαν με κόπους και θυσίας στην διαφύλαξι και προαγωγή των ιερών συμφερόντων της Μονής αυτής. Είη η μνήμη αυτών αιωνία και άληστος!”

Φιλοξενία των παιδιών της Ομογένειας

Στη συνέχεια, συνεχάρη και ευχαρίστησε όλους όσους εργάζονται και μοχθούν για την φιλοξενία των παιδιών της Ομογένειας, και συγκεκριμένα τον Διευθυντή της Κατασκηνώσεως και το Δ.Σ. της Παιδοπόλεως, τους εθελοντές, ιδιαιτέρως τα παριστάμενα μέλη της ομάδας χορού του Λαογραφικού – Πολιτιστικού Ομίλου Μαρκοπούλου και Πόρτο Ράφτη «Δήλιος Απόλλων», με επί κεφαλής τον Ελλογιμ. κ. Κωνσταντίνο Δημόπουλο, Επίκουρο Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, και του

μουσικού συνόλου της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως, καθώς και όλους τους επωνύμους και ανώνυμους δωρητές, που στηρίζουν την λειτουργία της Πατριαρχικής κατασκηνώσεως.

“Ακριβώς το πνεύμα αυτό της αυτοθυσίας ενσαρκώνει και την παράδοσι της διακονίας, κατά το παράδειγμα του Κυρίου μας, συνεχίζει από αιώνων η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, μεγάλη εν τη σμικρότητι, τη ταπεινώσει και τη πτωχεία αυτής, μεγάλη διότι δεν εζήλωσε την δόξαν του κόσμου τούτου, την δόξαν των ανθρώπων, αλλά την δόξαν του Θεού, ο Οποίος, συγκαταβάς τω γένει των ανθρώπων, έγινε και ο ίδιος άνθρωπος, βρέφος εν Βηθλεέμ και αργότερον ο Εσταυρωμένος εν Γολγοθά. Ιδού το μυστικό της αενάου ζωής της Μητρός Εκκλησίας: είναι το πνεύμα της διακονίας που την χαρακτηρίζει και κινεί και κατευθύνει όλες τις σκέψεις, τις ενέργειες και όλους τους οραματισμούς της.”

“Για ένα μεταμορφωμένο κόσμο, χωρίς πολέμους, όπου θα κυριαρχεί η ειρήνη”

Απευθυνόμενος στα παιδιά, ο Πατριάρχης, τα διαβεβαίωσε ότι πάντοτε βρίσκεται στο πλευρό τους και τους ζήτησε να μείνουν κοντά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, να μείνουν στην Πόλη.

“Ο πνευματικός πατέρας και Πατριάρχης σας δεν θα μπορούσε να μην είναι σήμερα μαζί σας. Πάντα είμαστε κοντά σας. Και ενδιαφερόμαστε ζωηρά για την πρόοδο και το μέλλον σας. Εσείς είστε που θα αναλάβετε αργότερα τα σκήπτρα

της Ρωμοσύνης και του Γένους μας, για να συνεχίσετε την ιστορική τους πορεία στην ευλογημένη Βασιλεύουσα, εδώ που μας έταξε η Θεία Πρόνοια. Μείνετε κοντά στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και τον Πατριάρχη σας! Μείνετε εδώ στην Πόλη των ονείρων μας. Σίγουρα θα έλθουν καλλίτερες ημέρες! Ο Πατριάρχης σας αφουγκράζεται την αναζήτησή σας για ένα ορθό προσανατολισμό. Ακούει την αγωνιώδη κραυγή σας για ένα μεταμορφωμένο κόσμο, χωρίς πολέμους, όπου θα κυριαρχή η ειρήνη. Είναι η ίδια κραυγή πόνου και απόγνωσης των συνομηλίκων σας στην πολύπαθη Μέση Ανατολή και στη χειμαζόμενη Ουκρανία. Αυτήν την στιγμή, σας κοιτάζουμε στα μάτια, και σας ζητούμε συγγνώμη που εμείς οι μεγάλοι, οι γενεές των γονιών και των παππούδων σας, διαψεύσαμε τραγικά τις προσδοκίες σας. Ταυτόχρονα, όμως, μαζί με εσάς υψώνουμε και εμείς την φωνή μας και δεόμεθα στον Κύριο του ελέους υπέρ του αμέσου τερματισμού των πολεμικών συγκρούσεων και υπέρ της επικράτησης της ειρήνης και της δικαιοσύνης. Σας διαβεβαιούμε δε ότι η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, ο ύπατος θεσμός της Ορθοδοξίας και του Γένους, εύχεται, επιθυμεί και εργάζεται αδιάκοπα, ώστε να μεταμορφωθή εν Χριστώ ο κόσμος και η γη μας να καταστή βασιλεία του Χριστού, βασιλεία ευδοκίας, αγαθότητος και ειρήνης.”

Στη συνέχεια, καλωσόρισε τον όμιλο προσκυνητών από τις ΗΠΑ, οι οποίοι επισκέπτονται την Πόλη στο πλαίσιο του προγράμματος που έθεσε υπό την αιγίδα του το Τάγμα των Οφφικιαλίων του Αποστόλου Ανδρέα για την ενίσχυση των δεσμών της νεολαίας της Ομογένειας της Αμερικής με το σεπτό Κέντρο της Μητρος Εκκλησίας. Εφέτος, για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, περίπου δεκαπέντε νέες και νέοι, συνοδευόμενοι από Άρχοντες Οφφικιαλίου, βρίσκονται στην Βασιλεύουσα για μία εβδομάδα και θα επισκεφθούν προσκυνήματα και ιστορικούς χώρους της Ρωμοσύνης, ενώ θα γίνουν δεκτοί από τον Παναγιώτατο στο Φανάρι.

Στο τέλος της ομιλίας του, ο Πατριάρχης, καλωσόρισε εγκαρδώς τον Εντιμ. Δήμαρχο των Πριγκηποννήσων και τον Εντιμ. Πρόεδρο της Πρώτης, ευχαριστώντας για τη μέριμνα και το ενδιαφέρον τους για τα ζητήματα της Ρωμαϊκής Κοινότητας.

Ακολούθησε εορταστική εκδήλωση με “πρωταγωνιστές” τα παιδιά της κατασκήνωσης, που τραγούδησαν και χόρεψαν παραδοσιακά τραγούδια και χορούς και καταχειροκροτήθηκαν από τους παρισταμένους.

Το μεσημέρι, ο Παναγιώτατος, ευλόγησε την εόρτια τράπεζα της κατασκηνώσεως, στην οποία παρακάθησαν τα παιδιά και όλοι οι προσκυνητές, οι οποίοι στο τέλος έψαλαν τον Πατριαρχικό πολυχρονισμό.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

